

РЕШЕНИЕ

№ 7729

гр. София, 06.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4010** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на „ЛОВИКО ЛОЗАРИ“ ЕАД, [населено място], срещу решение № ВГ/Н/2021/163313/5//06.10.2021г. на председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 1 от ЗМГО е оставена без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2021/163313-[6]/06.12.2021г. срещу решение за пълен отказ на регистрацията на марка с вх. № 163313 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, словна.

Наведените и аргументирани подробно в жалбите основания за незаконосъобразност на акта са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона – чл. 146, т. 2 - т. 5 от АПК. Според оспорващата страна, административният орган не е събрал необходимите доказателства, което е довело до неправилно приложение на закона. По същество жалбоподателят твърди, че административният орган неправилно е приел, че е искано регистриране на търговска марка в нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗМГО, както и че дружеството не е доказало, че е придобила отличителност на заявената за регистрация марка. Претендира още, че „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ е марка, която фактически съществува, същата винаги (от 20 години) се е свързвала с избата на „Ловико“, находяща се в [населено място] и в този смисъл е придобила отличителност по чл. 11, ал. 2 от ЗМГО. Моли съда да се произнесе с решение, с което да отмени решението на ПВ и да върне

делото като преписка за ново произнасяне. Претендира разноси по делото.

В съдебно жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – председател на Патентно ведомство на РБ, се представлява от юриск. С., който моли за отхвърляне на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд – София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е започнало по заявление от „ЛОВИКО ЛОЗАРИ“ ЕАД за регистрация на марка с вх. № 163313 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, словна, заявена на 07.07.2021 г. са стоки от клас 33 на МКСУ – „алкохолно напитки, с изключение на бира“.

С Решение от 06.10.2021г., на основание чл.47, ал. 3 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗМГО, състав по експертните е постановен пълен отказ за регистрация на марка с вх.№ 163313 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, словна. В решението е посочено, че с уведомление от 23.07.2021 г. за предварителен отказ заявителят е уведомен, че процесната заявка за марка противоречи на разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 12, т. 4 и т. 2 от ЗМГО, предвид което същата не може да бъде регистрирана. С отговора срещу постановения предварителен отказ за регистрация, „ЛОВИКО ЛОЗАРИ“ ЕАД е преодоляло абсолютната забрана на чл. 11, ал. 1, т. 12 от ЗМГО, като е ограничило заявения списък със стоки от клас 33 на МКСУ до стоките, които отговарят на спецификацията на съдържащото се в състава на знака географско указание, а именно до: „ракия, отговаряща на спецификациите за защитено географско указание „Гроздова ракия от Сухиндол“.

Независимо от последното експертната постановява, че макар отказът по чл. 11, ал. 1, т. 12 от ЗМГО да е преодолян с направеното ограничение в заявения списък със стоки, то марката „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ остава описателна за стоките, за които е заявена, предвид което същата продължава да бъде предмет на отказ, съгласно чл. 11, ал. 1, т. 4 и т. 2 от ЗМГО. Извършен анализ на представените от заявителя доказателства за придобита отличителност на процесния знак, като експертната е приела, че същите са недостатъчни. В резултат, регистрацията на марка с вх.№ 163313 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, словна, е отказана.

Недоволен от така постановения отказ „ЛОВИКО ЛОЗАРИ“ ЕАД е депозирал жалба в вх. № ВГ/Н/2021/163313/6/06.12.2021 г. пред председателя на ПВ.

Със Заповед № 3-311-/1/24.04.2023 г. на председателя на ПВ по чл. 69 ЗМГО е назначен състав по спорове. Същият дава становище за неоснователност на жалбата. Възприемайки становището по материалното съдържание на акта, по същество преповторено, в оспореното решение ВГ/Н/2021/163313/5//06.10.2021г. на председателя на ПВ. С последното е оставена без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2021/163313-[6]/06.12.2021г. срещу решение за пълен отказ на регистрацията на марка с вх. № 163313 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, словна.

За да постанови коментираният отказ ПВ е приел, че:

По отношение чл. 11 ал. 1 т. 12 ЗМГО: СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ е защитено географско указание под номер РGI-BG-01860 за стоката "ракия" по реда на Регламент (ЕС) № 787/2019, както и на предходния Регламент (ЕС) 110/2008, в сила от

26.10.2005;

-първоначално заявените стоки са ограничени до ракия, отговаряща на спецификациите за защитено географско указание „Гроздова ракия от Сухиндол”
-предвид ограничението на стоките до горепосочените, основанието за отказ за регистрация е отпаднало;

По отношение чл.11 ал.1 т.4 ЗМГО:

-процесната марка изцяло се състои от защитеното географско указание СУХИНДОСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ / ГРОЗДОВА РАКИЯ ОТ СУХИНДОЛ, регистрирано за дестилирана спиртна напитка (ракия);

-тъй като защитеното ГУ е гаранция по отношение произхода на стоките и техните характеристики, то процесният знак ще се възприеме от потребителите не като знак за отличаване на стоките на един производител от тези на друг, а като указание относно определени характеристики на стоката „ракия”, включени в спецификацията на защитеното ГУ „Сухиндолска гроздова ракия”;

-за стоките "ракия" марката не е отличителна, тъй като указва вида, качеството и географския произход на стоките и попада под забраната на чл.11 ал.1 т.4 ЗМГО;

По отношение чл.11 ал.1 т. 2 ЗМГО:

-марката СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ е описателна за заявените стоки „ракия, отговаряща на спецификацията за защитено географско указание „Гроздова ракия от Сухиндол”;

По отношение чл.11 ал.2 ЗМГО:

Административният орган не приема за доказано, че марката е придобила отличителност по отношение на стоките, за които е регистрирана, тъй като:

-представени са справки за произведените количества Сухиндолска гроздова ракия през периодите 2007 – 2011г. и 2020 - 30.09. 2021г., като през първия период производството прогресивно намалява и до 2020г. няма данни за производство, а през втория период обемът в натура и оборотите са недостатъчни;

-реализацията също не е достатъчна, защото са представени само 38 фактури;

-представени са два каталога, които не са датирани, като не съдържат цена и каталожен номер и следователно не могат да бъдат обвързани с приложените фактури;

Направен е извод, че от приложените материали следва, че ЛОВИКО ЛОЗАРИ произвежда СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ, но има голямо прекъсване в производството и не може да се докаже пазарен дял.

Въз основа на горните съображения жалбата се оставя без уважение и се потвърждава решението на материалната експертиза.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно-маркова експертиза, която съдът кредитира. Според заключението на в.л. В. Ш. „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ е регистрирано географско указание на ниво Европейски съюз. Основната функция на ГУ е да обозначават произхода на стоките от определен район или местност. Това противоречи на основната функция на индивидуалната марка, а именно да служи като указание за търговския произход. Представените материали за реално използване показват етикети, фактури и рекламни материали с означаване на ГУ, съгласно изискванията на Закона за виното и спиртните напитки и като продуктова номенклатура.

Съгласно представените в делото документи ЛОВИКО ЛОЗАРИ АД поставя СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ от началото на 2007.

Винарската изба, в която ЛОВИКО ЛОЗАРИ АД осъществява своята дейност и произвежда процесните стоки, за които се иска регистрацията на търговската марка е идентична с тази в която е произвеждал своята продукция Лозаро-винарски комплекс с изба от 1908, наследник на първата в България Лозаро-винарска кооперация ГЪМЗА

Производството на стоки от процесния вид във въпросната винарска изба е послужило като фактическо основание за регистрирането на „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ като защитено географско указание за произход на стоки още от 1984. Няма данни за тази регистрация да е допринесло „ЛОВИКО ЛОЗАРИ“ АД.

Най-ранната дата на регистрация на ГУ е националната регистрация ГО № 00079-01, заявено на 03.10.1984 г. и регистрирано на 11.01.1985. От 26.10.2005г. „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ е защитено географско указание (ГУ) под номер PGI-BG-01860 за стоката "ракия" по реда на Регламент (ЕС) № 787/2019, както и на предходния Регламент (ЕС) 110/2008.

От представените доказателства по делото и от отговорите на въпросите по-горе е видно, че не е имало регистрирана марка „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, в т.ч. и преди 1984 г. Всякакво използване след 1984 г. е използване на регистрирано географско означение по национален ред или географско указание по общностен ред.

Според заключението на СМЕ не може да се приеме, че заявената марка през последните 20 години е придобила отличителност по отношение на стоките, за които е заявена, произведени именно от „ЛОВИКО ЛОЗАРИ“ АД, първо защото дружеството функционира от около 15 години и второ, защото от представените и намерените доказателства не се установяват непрекъснатост на пазарната реализация, както и съблюдаване качеството на ракията, съгласно техническата спецификация на ГУ.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество. Подадена е в срок по чл. 84 от ЗМГО и от лице с правен интерес, а именно заявителя на процесната заявка за марка.

По отношение на претенцията за т.н. „мълчалив отказ“ съдът съобрази следното. Принципно, на оспорване подлежат изричните откази, произнесени след образуване на дело по оспорване на „мълчалив отказ“, преди решението за отмяна (арг. от чл. 58, ал. 2 и чл. 172, ал. 3 от АПК). От тази гледна точка налице е произнасяне по оспорването на решението на експертизата на ПВ и предмет на делото е Решение № VG/N/2021/163313/5//06.10.2021 г. на председателя на Патентно ведомство (определен с разпореждане от 12.05.2022г. по адм. д. № 4010/2022 г. на АССГ).

Друг е въпроса, че не се формира „мълчалив отказ“ по см. на чл. 58 от АПК по повод задължително произнасяне на по-горестоящ административен орган. Според правилото на чл. 75, ал. 4, във вр. с чл. 1 и ал. 2 от ЗМГО председателят на ПВ винаги се произнася с решение. Действително, сроковете в специалният ЗМГО са удължени, сравнено с сроковете по АПК, но все така остават „инструктивни“ и с изтичането им не се погасява възможността (правомощието) за произнасяне по поставения пред ПВ спор.

В този смисъл претенцията за формиране на мълчалив отказ е неоснователна, както и искането за прекратяване на делото на това основание.

Оспореният в настоящото производство акт попада в хипотезата на чл. 75, ал. 12

ЗМГО и се взема от председателя на ПВ или от оправомощен от него заместник-председател. Компетентността на издателя на процесното решение – председателя на ПВ, произтича от ЗМГО, поради което съдът намира, че решението не страда от порока по чл. 146, т. 1 АПК.

Съдът намира още, че е спазено изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК, доколкото в специалния закон липсват конкретни изисквания в тази насока. Оспореното решение е в писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл.59, ал.2 АПК – наименование на органа, който го е издал; наименование на акта; адресат на акта; фактически и правни основания за издаването му; разпоредителна част; указания за реда и срока на обжалване; подпис на лицето, издало акта с означаване на заеманата от него длъжност. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове. Предвид това не е налице отменителното основание по чл.146, т. 2 АПК.

Съдът счита, че при постановяване на оспореното решение не са допуснати нарушения на административно-процесуалните правила, установени в чл. 75 и сл. от ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Спазена е специфичната процедура по искане за регистрация на марката, като след подаване на искането е дадена възможност на заявителя да участва в административното производство. Същият се е възползвал от възможността и е представял доказателства, включително е изменил първоначалното искане.

По съответствието с материалния закон съдът съобрази следното:

Позовавайки се на приетата по делото СМЕ съдът приема за установено, че в Р. България „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ е утвърдена спиртна напитка "ракия" като географско означение: „СУХИНДОСКА ГРОЗДОВА“ за стоките „ракия“ съгласно прекратената регистрация на ГО № 00079-01, заявено на 03.10.1984 г. и регистрирано на 11.01.1985 г.

От 26.10.2005 г. „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ е защитено географско указание (ГУ) под номер PGI-BG-01860 за стоката "ракия" по реда на Регламент (ЕС) № 787/2019, както и на предходния Регламент (ЕС) 110/2008. Тази регистрация на ГУ е включена в Приложение II на Договор между ... (държави-членки на Европейския съюз) и Република България и Румъния, за присъединяването на Република България и Румъния към Европейския съюз. Следователно ГУ PGI-BG-01860 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ се явява по-ранно право по отношение на процесната регистрация.

За да се преодолеят забраните по чл. 11, ал. 1 т. 12 заявителят на марката е ограничил стоките до „ракия, отговаряща на спецификациите за защитено географско указание „Гроздова ракия от Сухиндол“, с което ПВ е решил, че е премахната забраната за съпоставими стоки. Този извод на ПВ не се споделя от съда и ще бъде обсъден по-долу в изложението.

За да откаже регистрацията на марка с вх. № 163313 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ административният орган е приел, че същата не съответства на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗМГО (абсолютни основания за отказ), както и че не е налице изключението по чл. 11, ал. 2 от ЗМГО - когато преди датата на заявяване марката в резултат на употреба е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО не се регистрира марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите.

Според практиката по прилагане на посочената разпоредба, описателните термини не могат да бъдат обект на изключително право и в интерес на обществото трябва да са свободни за използване от всички. Марките се считат за описателни, респ. указателни, когато се състоят изключително от знаци, които при нормална употреба ще се използват като препратка към някоя от основните характеристики или предназначения на заявените стоки или услуги или ще послужат за директно описание на съответните продуктови категории.

За да се откаже регистрацията на марка по чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО, е достатъчно обичайният и общоприет смисъл на елементите, от които се състои, да служи за назоваване на характеристики на стоките и/или услугите и да е възможно използването им за такива цели от всички търговци. Поради това регистрацията на марка трябва да бъде отказана съгласно тази разпоредба, ако поне едно от нейните възможни значения обозначава характеристика на съответните стоки и/или услуги.

Указателният характер на марката винаги се преценява във връзка със заявените стоки и/или услуги и от гледна точка на начина на възприемане на знака от средния потребител, който е добре информиран, достатъчно наблюдателен и съобразителен при вземане на решение за покупка.

Съгласно библиографските данни на процесната марка, същата се състои изцяло от словосъчетанието „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, изписано с главни букви със стандартен шрифт на кирилица. При оценяване на географските наименования като марки трябва от една страна да се изследва дали терминът в състава на знака се разбира от съответните потребители като географско наименование, а от друга следва да се прецени дали същият обозначава дадено място, което се свързва със стоките и услугите, или може да се допусне, че той обозначава географския им произход.

„СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ като словосъчетание само по себе си указва вида на стоката, тъй като има семантиката на „ракия, отговаряща на спецификациите за защитено географско указание „Гроздова ракия от Сухиндол“. Дава директна индикация за качество на ракията да отговаря на техническата спецификация на ГУ, както и вида на стоката да е гроздова ракия. Директно указва и географски произход на самата стока, тъй като стриктно и буквално погледнато „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ е синоним на Гроздова ракия от Сухиндол, а Сухиндол е географско място.

Ето защо, доколкото процесната марка се състои единствено от защитеното географско указание „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, то правилно в обжалваното решение административният орган е проел, че приложимост в настоящия случай намира и абсолютната забрана за регистрацията на марка по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 2 от ЗМГО не се регистрира марка, която няма отличителен характер.

Марката е отличителна, когато е способна да идентифицира търговския произход на стоките или услугите, за които е заявена. Не са отличителни марките, които се състоят от знаци, указващи характеристики на стоките или услугите. Според СМЕ марката „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ е описателна за заявените стоки „ракия, отговаряща на спецификацията за защитено географско указание „Гроздова ракия от Сухиндол“ Изводът е, че предвид указателния характер на заявената марка тя не би могла да бъде разпозната от релевантните потребители като означение за търговския произход на стоките от клас 33 на МКСУ: „ракия, отговаряща на спецификациите за защитено географско указание "Гроздова ракия от Сухиндол", поради което отказът на това основание също е правилен и законосъобразен.

По отношение на изключението по чл. 11, ал. 2 от ЗМГО при придобиване на известност съдът съобрази заключението на в.л. В. Ш., което по същество потвърждава изводите на административния орган.

Степента на отличителност на марката зависи от отличителността на знака *per se*, или е постигната или е значително повишена в резултат на усилията на стопанския субект при реалното налагане на продукта на пазара. Това има значение при анализ на сходството. Марката е изначално описателна. За да придобие отличителност в резултат на употреба следва да се изпълнят условия, които са по-тежки от условията за придобиване на общоизвестност или известност. Предвид изискванията на чл.36 §. 2 Регламент (ЕС) 787/2019 марката може да се ползва само, ако е придобила отличителност преди датата на ГУ. Процесното ГУ е с дата 26.10.2005 в Регистрите за ГУ на ЕС. Представените по адм. преписка от заявителя доказателства за придобита отличителност на пазара са с най-ранна година 2007. Това е след датата на регистриране на процесното ГУ. Освен това доказателствата не показват директно заемане на пазарен дял, тъй като количествата са малко 67 052 бр. бутилки за целия период от 2007 – 2021 г. , с голямо прекъсване от 2011 г. до началото на 2020г. Представените от заявителя фактури (подробно обсъдени в процесното решение) не могат да обосноват различен извод. Аналогично е и по отношение представените 2 бр. продуктови каталози, при все, че претенцията е за 20 г. активно присъствие на пазара.

С оглед гореизложеното и доколкото от така представените доказателства не могат да бъдат ясно определени пазарния дял, продължителността и интензитета на използване, и популярността на знака сред потребителите, то заключението от направения анализ е, че отличителността по смисъла на чл. 11, ал. 2 от ЗМГО е недоказана.

Допълнителни, съдът намира за уместно да посочи още, че не се споделят изводите на председателя на ПВ за преодоляване на забраната по чл. 11, ал. 1 т. 12 от ЗМГО.

В настоящия случай по-ранното право е регистрирано ГУ на равнището на ЕС. За да се преодолеят забраните по чл. 11, ал. 1 т. 12 от ЗМГО заявителят на

марката е ограничил стоките до „ракия, отговаряща на спецификациите за защитено географско указание „Гроздова ракия от Сухиндол“, с което ПВ е решил, че е премахната забраната за съпоставими стоки. Не е изследвано дали се ползва репутацията на регистрираното ГУ. ГУ се считат за имащи присъща репутация, тъй като дават гаранция за качество поради географския си произход поради самия факт, че са регистрирани. Не са изследвани от ПВ също така и другите условия от забранителните действия, срещу които е защитено процесното ГУ, а именно за злоупотреба, имитация и пресъздаване, както и други фалшиви и подвеждащи практики и указания.

Съгласно чл. 36 Регламент (ЕС) № 787/2019:

1. Регистрацията на търговска марка, чието използване съответства или би съответствало на една или повече от посочените в член 21, параграф 2 ситуации, се отказва или отменя.

2. Търговска марка, чието използване съответства на една или повече от ситуацияите, посочени в член 21, параграф 2, и за която има заявление или регистрация или която е наложена в резултат на употреба, ако тази възможност е предвидена в съответното законодателство, добросъвестно на територията на Съюза преди датата на подаване на заявлението за защита на географското указание до Комисията, може да продължи да се използва и подновява независимо от регистрацията на географско указание, при условие че не съществува основание за недействителност или отмяна съгласно Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета или Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Съгласно чл.21 § 2 Регламент (ЕС) № 787/2019

2. Географските указания, защитени в съответствие с настоящия регламент, са защитени от:

а) всяко пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано наименование по отношение на продукти, които не попадат в обхвата на регистрацията, в случай че тези продукти са сходни с продуктите, регистрирани под това наименование, или в случай че използването на наименованието е свързано с използване на репутацията на защитеното наименование, включително когато тези продукти са използвани като съставка;

б) всяка злоупотреба, имитиране или намек дори ако е отбелязан истинският произход на продуктите или услугите или ако защитеното наименование е преведено или придружено от израз като „вид“, „тип“, „метод“, „както се произвежда във“, „имитация“, „с аромат на“, „подобен(о) на“ или друг подобен израз, включително когато тези продукти са използвани като съставка;

в) всяко друго невярно или заблуждаващо означение по отношение на източника, произхода, естеството или съществените качества на продукта в описанието, представянето или етикетиранието на продукта, което може да създаде погрешна представа за произхода му;

г) всяка друга практика, която би могла да въведе потребителя в

заблуждение относено истинския произход на продукта.”

В съответните си разпоредби относено обхвата на закрилата регламентите на ЕС се отнасят *mutatis mutandis* до степенувано изброяване на забранени действия, срещу които са защитени ГУ, а именно:

- всяко използване на ГУ (пряко или непряко):

а) във връзка със съпоставими продукти, които не съответстват на спецификацията на продукта за ГУ; или

б) доколкото с това използване се експлоатира, отслабва или размива репутацията на ГУ;

- всякаква злоупотреба, имитация или пресъздаване;

- всякакви други фалшиви или подвеждащи указания или практики.

Закрилата на ГУ се ограничава до:

- стоки, идентични на продукта, обхванат от ГУ, включително в случаите, когато тези стоки представляват конкретен предмет на услуги, като търговия на дребно и едро, внос/износ, доставка на храни и напитки, производство на [продукта, обхванат от ГУ] за трети лица;

- стоки, съпоставими с продукта, обхванат от ГУ;

- стоки, в които ГУ представлява съставка от значение.

Хармонизираната практика е приела три кумулативни условия, за да бъде приложим член 7, ал.1, буква й) от Регламента за марките на ЕС (РМЕС) в съчетание с регламентите на ЕС.

1. Въпросното ГУ трябва да бъде регистрирано на равнището на ЕС;

2. Използването на марката трябва да попада в един от случаите, предвидени в член 21, § 2 от Регламент (ЕС) № 2019/787;

3. Заявката за марка трябва да включва съответните стоки, както е описано по-горе.

По отношение на злоупотребата с ГУ хармонизираната практика приема, че марка „злоупотребява“ с ГУ, когато предоставя неверни указания за географския източник на стоките, в резултат на което се възползва от възприеманото качество на ГУ. Понятието „злоупотреба“ като обхващащо както злоупотребата от самия факт, че е подадена заявка, така и злоупотребата от използването на марката в търговията.

В настоящия случай има доказателства за използване на марката на пазара, представени с цел доказване на придобита отличителност. Няма обаче представени доказателства от жалбоподателя за съответствието на пуснатите на пазара партиди „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“ със спецификацията на регистрираното ГУ. Съгласно чл.131 ал.6 от Закона за виното и спиртните напитки (ЗВСН) всяка партида трябва да се придружава от протокол от изпитване, издаден от акредитирана лаборатория. Не са представени нито сертификат за автентичност, нито сертификат за произход, съгласно изискванията на ЗВСН.

Съгласно техническата спецификация на регистрираното PGI- BG-01860 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, тя трябва да е произведена от

дестилация на вино от сортовете грозде МУСКАТ - 50%, Гъмза - 30% и Каберне Совиньон 20%, отглеждани в района и да е отлежала в дъбови бъчви. Особено важен за вкуса и богатите плодови нюанси на ракията е виненият сорт грозде ГЪМЗА.

Процесната марка е заявена за ракии, отговарящи на спецификацията на защитеното ГУ. При анализ на представените етикети СМЕ не открива означение за ЗГУ, нито сортовете грозде, включени в купажа при производството. При направена проверка на интернет адрес <https://lovico.bg/product/rakia-suhindolska-grozdova/> в.л. установява, че в описанието на ракията са изписани сортовете грозде „РИЗЛИНГ“ и „ШАРДОНЕ“, нито един от които не е включен в техническата спецификация на по-ранното ГУ (виж Приложението на СМЕ). От последното следва, че освен, че съгласно хармонизираната практика има злоупотреба от самия факт на подаване на заявката, то има данни заявителят на марката да злоупотребява и в търговията с процесното ГУ. СМЕ счита освен това, че реалното използване в търговията на наименованието е свързано и с използване на репутацията на защитеното ГУ, както и има имитация на ГУ, свързана с неговото копиране, както и пресъздаване. Счита още, че пресъздаването е налице, тъй като потребителят пряко си представя, когато срещне спорно наименование, ползващата се от защитеното географско указание ракия. Хармонизираната практика приема, че защитеното ГУ е известно на потребителите и се ползва с абсолютна закрила.

Последното обаче не влияе на цялостния извод на председателя на ПВ, респ. законосъобразността на постановения адм. акт. Заключение на съда е, че основателно е отказано на „ЛОВИКО ЛОЗАРИ“ ЕАД, регистрацията на марка с вх. № 163313 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, словна. Подадената жалба срещу решение № ВГ/Н/2021/163313/5//06.10.2021г. на председателя на ПВ, като несонователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, правото на разноси е възникнало за ответника, за който оспореното решение е благоприятно. То е своевременно упражнено от ответника, като е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 250 лева - чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 33-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „ЛОВИКО ЛОЗАРИ“ ЕАД, [населено място], срещу решение № ВГ/Н/2021/163313/5//06.10.2021г. на председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 1 от ЗМГО е оставена без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2021/163313-[6]/06.12.2021г. срещу решение за

пълен отказ на регистрацията на марка с вх. № 163313 „СУХИНДОЛСКА ГРОЗДОВА РАКИЯ“, словна;

ОСЪЖДА „ЛОВИКО ЛОЗАРИ“ ЕАД да заплати на Патентното ведомство сумата в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева, разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд – София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК!

СЪДИЯ: